

DE SECRET. HORT. LIB. I. 35

hæc scribo, & viris fide & veritate eximijs, absque
villo fūco & mendacio compertum, expertūq;
fuit, & ob id à me hoc loco publicę utilitati can-
didè impertium.

Auxilia & secreta aduersus scorpiones, bufo-
nes, hortenses mures, mustelas, & grandiores
bestias, tam olera quam fructus cor-
rumpentes & vastantes.

CAP. XIII.

Quod ad scorpiones attinet, si locum in
quo versantur furculo aut ramulo veri
helotropij circumscripseris, negat Plinius illos
hinc egredi posse. Si verò herba ipsa imponatur, Scorpionis
fuga & intro-
ritus.
aut reipergatur, protinus emori tradit. Idem fieri
aiunt tactu radicis herbæ quam scorpioidem di-
cunt: imò verò à scorpione minimè lædi, qui her-
bam gestabit. Afri promittunt ad manipulū oci-
mi cum cancris decem marinis vel fluuiatilibus tri-
tum, à proximo omnes cōuenire. Tradunt iisdem
quòd si à scorpione quispiam percussus asino in-
fideat spectans ad eius caudam, perniciosum ses- Mirum si ve-
foris virus in asinum transire, indicium erit, si de- rum.
fluuerit & pepederit asinus. Sed hæc quia vanita-
tem olent, ad scorpionum fugam & exitium ca-
lamum conuertamus. Diophanes in suis de agri-
cultura græcis Commentarijs tradit, cum pleris-
que alijs, raphanum scorpijs impositum, præsen-
tem mortem illis adferre. Adhæc eum qui rapha- Memorabi-
ni succo manus diligenter obleuerit, citra peri- lia in scorpi-
culum scorpios & venenata quæque possent tra- ones alexi-
stare. Addit prætereà sandaracham cum butyro pharmaca.

D 2 vel

Remedia
eorum qui à
scorpio fue-
rint icti.

Pulchra &
notatu di-
gna.

Auxilia ad-
uersus agre-
stes mures,
necnon do-
mesticos.

vel adipe caprino suffitâ, eosdem & reptile omne
abigere: insuper scorpium vnum concrematum
reliquos fugare. Quo loco non omitam ex Ta-
rentino Græco, quoddam qui fideritum, vel scorpioi-
dem herbam tenuerit, scorprios innocenter tra-
ctare poterit. Plutarchus ex Zoroastre nucem a-
uellanam lectulorû pedibus alligat, ne scorpius
illos conscendat. De istorum remedijs hæc à
me in præsentiarum habebis. Si quis scorpium
eoque plagam inungat, valde iuuabitur. Idem
continget, si pungentem super locum interimat
ac proterat: sed periculosus erit ictus, si quis eo
die quo punctus fuit ocinum esitauerit. Floren-
tinus succum fici recentis in plagam efficaciter
stillari tradit. Plinius asserit scorpij cinerē ex vi-
no potum, si febris absit, summo esse remedio:
perinde atque vermium ignitorum puluisculū,
verminantibus hominibus, animalibus, ac aliti-
bus & à rapido cane morsis pilos eiusdē vftos ac-
cpinatos, vt ex eodem boue lora, quod dicūt, su-
māntur: & venenata sint ipsis venenis remedia.
Bufones ijsdē rebus fugari & necari scribunt græ-
cæ & Latinæ agriculturæ professores, quibus ser-
pētes. Quare pro auxilijs aduersus illos, recurre
ad xi. caput præcedens. Mures iacta semina nullo
modo persequi tradit Apuleius, si bubulo felle
macerata fuerint ante quam spargantur. Neca-
buntur si folijs rhododaphnes illorū aditus clau-
feris. Non desunt ex Græcis qui syluestris cucu-
meris, aut hyoscyami, vel amygdalarum amara-
rum & veratri nigri pares portiones cōtusas po-
lentæ immisceant, ac oleo subigāt, agrestiumque
murium aut domesticorum cauernis & cunicu-
lis

lis apponant. Plinius abigi scribit cinere mustelæ
aut felis aqua diluto, & feminibus resperfo. Ve-
rùm, quæ inde nascuntur, virus talium animalium
redolere valde periclitantur: ob id bubulo felle **Auxilia ad-**
semina imbui & ringi, melius erit. Mustellas vel uersus mu-
occides, vel fugabis, vt adnotauit Africanus, si fa-
lem ammoniacum & frumentum, seu (vt alij le-
gunt) fermentum commaceraueris: & ad locum **demque ex-**
ubi frequenter discurrunt, proieceris. Alij, captâ **pulso & in-**
vnam, cauda & testiculis amputatis, viam di-
mittunt: putantque eo spectaculo & mutilatio-
ne reliquas emigraturas: cuius rei facilis experi-
tia, fidem in posterum firmam tibi faciet. De grâ-
dioribus bestiis abigendis hæc paucis accipito.
Nunquam fata illæ contingent, si imbre veteris
vrinæ in qua sterus caninum maduerit, aræ hor-
torum spargantur. Idem futurum promittit De-
mocratius, vt antea docuimus, si fluuiales cancos **Ne grandia-**
quam plurimos, vel marinos non pauciores quâ **res bestie fa-**
decem, fictili vasculo cum aqua immisos tegas, **ta ledant vel**
& sub dio statuas, vt decem diebus à Sole vapo-
rentur: postea quæcunque illæsa volueris esse,
cum ab aere, tum ab animalibus, aqua illa diebus
alternis debes perfundere, donec solidius adole-
scant. Sunt de prisco illo Africano primum, dein **Africani &**
de Græcæ agriculturæ collegio, qui prœoniam aut **Græci agri-**
personatam herbam vrenteis, vel per hortum aut **cola soler-**
agrum circumsferenteis, bestias & infesta quæuis
animalia, occulto amuleto persequuntur. Quæ si
frondes pastu malefico depascantur, Plinius in **Ne animalia**
naturæ historia primus & vltimus, prudenter cō-
sultit, folia fimo bouum diluto aspergenda esse, **frondes pas-**
quoties imber interuenerit: quoniam ita ablui-
tur virus medicaminis, nura quædam excogitan-

te solertia humana. Verùm de his plura alibi scribenda nobis reseruamus.

Auxilia & secreta aduersus grandinem, fulmina ac tempestates, arborum, plantarumque, flores & fructus, vti etiam cereris & Bacchi dona, miserè per dentes.

CAP. XIII.

Aduersus ingruentē grādinem auxilia & secreta.

DE grandine, quæ plerunque dilapidat hominumque, bouumque labores, hæc paucis habeto. Si voles illi ingruenti occurrere, vituli marini pellem, vel hyenæ, aut crocodili, per horti vel agri spatia circumferes, & in eorum ingressu suspendes: quemadmodum scripsit Philestratus in suis rerum rusticarum græcis Commentarijs. Alij grandinem instare animaduertentes, oblato ingenti speculo imaginem nubis accipiunt: eoque remedio nubem, seu sibi obiecta despiciant, vel (vt legit Palladius) displiceat, seu tanquam geminata alteri cedat, extemplo auertunt & amoliuntur. Plerique alij hac superstitione imbuuntur, vt plurimum domorum clauibus de funiculo pendentibus, omne horti spatium in orbem cingant: existimantes grandinem sine damno hac arte aliò cum sua nube migraturam. Sunt, eodem Philestrato autore, qui dextra manu testudinem palustrem supinam ferentes, hortum vel agrum perambularent: & reuersi vnde exierant, eadem figura, illam humi statuunt, ac glebas curuaturæ dorsus eius obijciant, ne inuerti possit, sed supina permaneat, nubemque grandine pregnantem recta intrin-

Mira testudinis antipathia cum nube grandinem parturiente.

tinea-